

ת"פ 7817/10/13 - פרקליטות מחוז מרכז נגד יוליה פורטנוב

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 7817-10-13 פרקליטות מחוז מרכז נ' פורטנוב

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: פרקליטות מחוז מרכז

המאשימה

נגד

יוליה פורטנוב

הנאשמת

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שמי לוי

ב"כ הנאשמת עו"ד ביזק ממשרדו של עו"ד רובינשטיין

הנאשמת בעצמה

גזר דין

על פי הודאתה הורשעה הנאשמת בעבירה של שיבוש מהלכי משפט.

בלילה שבין 4/5/12 ל-5/5/12 בין השעות 01.30 ל-02.00, שהה אחיה של הנאשמת יחד עם חבריו בעיר רחובות והיה מעורב באירוע אלים וטראגי שהסתיים במותו של הקטין א' מ' ז"ל, כתוצאה מדקירת סכין.

מיד לאחר דקירתו של המנוח, נמלטו אחיה של הנאשמת וחבריו מן המקום כשהם מותירים את המנוח מתבוסס בדמו, עד שזמן קצר לאחר מכן נפטר מפצעיו.

בשעה 02.02.58, זמן קצר לאחר אירוע הדקירה, התקשרו אחיה של הנאשמת וחבריו אל הנאשמת, שהתגוררה בתל אביב ולאחר שהזמינו מונית, התקשרו אליה שוב בשעה 02.31. בשיחה זו אמר האח לנאשמת כי הוא שרוי בצרה וכי המשטרה בעקבותיו וביקש לדעת האם יש ברשותה כסף, על מנת לשלם לנהג

המונית המביא אותו ואת חבריו לדירתה. הנאשמת השיבה בחיוב ומשביקשה לדעת מה התרחש, השיב לה האח כי יספר לה לכשיגיע.

בשעה 02.49 התקשרו השלושה אל הנאשמת והיא יצאה אל הרחוב ושילמה לנהג המונית בעבור הנסיעה. השלושה עלו עם הנאשמת אל דירתה ושם סיפרו על אירוע הדקירה, כאשר אחד מהם סיפר לה כי דקר את המנוח, אחיה סיפר כי חתך אותו עם סכין וכי לאחר מכן נמלטו מן המקום. בתוך כך ובעקבות בדיקה באינטרנט, הבינו כי המנוח נפטר מפצעיו. הנאשמת אמרה להם כי עליהם להסגיר את עצמם.

בשעה 04.30 ולבקשת הנאשמת, הגיעו למקום אביהם של אחד החברים ואמו של האחר, על מנת לאסוף את ילדיהם.

בשעה 06.00 לערך, נטלה הנאשמת את הבגדים אותם לבש אחיה במהלך האירוע וכיבסה אותם במכונת הכביסה.

בשעה 06.30 ליוותה הנאשמת את אחיה אל תחנת האוטובוס ממנה נסע לגדרה ושם עוכב מאוחר יותר על ידי שוטרים שהגיעו למקום.

בשובה לדירה פגשה הנאשמת בשוטרים שהגיעו לשם בתורם אחר האח והיא השיבה לשאלותיהם ואמרה כי אינה יודעת היכן הוא נמצא ועוד הוסיפה כי ככלל לא ביקר בדירתה. השוטרים ערכו חיפוש בדירה ולאחריו עוכבה הנאשמת לחקירה.

בפתח הדיון ביקש אביו של הנוח להביא דברים בפני בית המשפט.

האב פתח את דבריו בכך שכל הסדר הטיעון עם הנאשמת היה ללא ידיעת המשפחה ולמורת רוחה המוחלטת. לטעמו, מדובר בהסדר שנרקם בעורמה והגם שברור לו כי מדובר בבקשה נאיבית מצידו הוא עתר כ ביהמ"ש לא יכבד את ההסדר.

האב ציין כי הוא ובני משפחתו רואים בנאשמת חוליה חשובה מאוד במעשה הרציחה, כמי ששימשה מקום מילוט לשלושה ודאגה אף להמתין להם ושלם לנהג המונית. לטעמו, בשל שהיא שיבשה את ההליכים, נפגמו ההליכים המשפטיים וטרם הסתיימו עד עצם היום הזה ובשל כך הם עוברים סבל רב שוב ושוב.

אביו של המנוח ביקש להחמיר עם מי ששיבשה הליכים ונתנה חסות למבצעי העבירה.

התביעה ציינה כי במעשה של שיבוש הליכי משפט יש כדי לפגוע באופן ממשי ובוטה באינטרס הציבורי של גילוי

וחשיפת האמת והוסיפה כי אין צריך לומר כי יש לייחס משנה חומרה לעבירה זו כאשר מדובר בחקירה של מקרה רצח.

התביעה תארה את מעשיה של הנאשמת כאירוע מתמשך, שתחילתו בהמתנה לשלושה, תשלום לנהג המונית, כביסת בגדי האח וסיוע למלטו מביתה, כמו גם הגירסה השקרית שנמסרה מאוחר יותר למשטרה.

לטעמה של התביעה, בכל אחד מהשלבים הללו, יכולה היתה הנאשמת להחליט כי די לה בכך ולעצור את מעשיה, אלא שהיא לא נמלכה בדעתה והמשיכה בשיבוש.

לטעמה של התביעה מתחם הענישה הראוי נע בין 3 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות לשישה חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, בצד מאסר מותנה וקנס משמעותי.

מאחר שלטעמה של התביעה מדובר בנסיבות חמורות של עבירה חמורה, על העונש המוטל להיות ברף הגבוה של מתחם הענישה- דהיינו שישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, בצד מאסר מותנה וקנס משמעותי.

התביעה ביקשה להסתייג מהמלצות שירות המבחן ובעיקר מההמלצה להימנע מהרשעה בהדגישה כי עניינה של הנאשמת אינו עולה בקנה אחד עם המבחנים שנקבעו בפסיקה לצורך כך.

ב"כ הנאשמת פתח את טיעוניה בהדגשה כי מכלול העובדות בפרשה זו ידוע לגורמי החקירה מפיה של הנאשמת עצמה, אשר פרטה במשטרה את כל הפרטי הסיפור.

הנאשמת פעלה מתוך רצון לסייע ולא ידעה במדויק מה מותר ומה אסור. יש לזכור כי מדובר באחיה של הנאשמת ועוד הדגיש ב"כ הנאשמת כי הרי סוף דבר באותו יום נעצר האח.

ב"כ הנאשמת הפנה אל תסקיר שירות המבחן ואל רקעה של הנאשמת המפורט בו. הוא ציין כי הנאשמת עבדה כטכנאית שיניים וסיימה קורס וכי אם תורשע בדין לא תוכל לעסוק במקצוע ולא תקבל עבודה.

הנאשמת נעדרת עבר פלילי מסוג כלשהו וזוהי לה הסתבכותה היחידה עם החוק.

ב"כ הנאשמת סבור כי המלצות שירות המבחן בנסיבות הכוללות של מקרה זה הן נכונות וראויות ויש לאמצן ועל כן להימנע מהרשעתה של הנאשמת.

מתסקיר שירות המבחן בעניינה של הנאשמת עולה כי היא בת 26 נשואה, אם לפעוט ומצוייה בחודשי היריון מתקדמים. הנאשמת מתגוררת באופן זמני, עם בעלה וילדה בבית הוריה בבאר שבע.

במשך שירותה הצבאי ואף לאחר מכן עבדה כטכנאית שיניים . מאז המעבר לבאר שבע הפסיקה לעסוק בכך. בפני שירות המבחן הוצגו אישורים על כך כי הנאשמת סיימה קורס עיצוב והפקת אירועים וכן קורס ניהול ושיווק נדל"ן.

הנאשמת נעדרת עבר פלילי וחשה בושע בשל מעורבותה בפלילים. היא הביעה חרטה על המעשים וציינה כי בשלב הראשון של האירוע לא היתה ערה לחומרת המצב ועם הזמן נחשפה וקלטה את הבעייתיות הקשה. תארה את המצב כ"טראומה" עבודה ועל כן התקשתה להגיב באופן הולם. עם זאת, ציינה כי לאחר מכן בחקירתה לאחר מספר שעות שיתפה פעולה באורח מלא. הנאשמת ביטאה חשש להשלכות ההליך המשפטי על עתידה האישי, אותו היא מנסה לבנות באופן תקין.

שירות המבחן התרשם מאישה בעלת שאיפה ורצון להתפתחות והתנהלות תקינה.

לטעמו של שירות המבחן, הנאשמת אינה פנויה כעת רגשית להשתלב בהליך טיפולי ועל כן לא המליץ על כזה.

שירות המבחן ציין כי הנאשמת ביטאה חשש ממשי כי הרשעה לא תאפשר לה המשך התקדמות בתחום הנדל"ן במסגרתו סיימה קורס ראשוני, הגם שלא הוצג בפני שירות המבחן מסמך המאשר כי הרשעה בפלילים תמנע ממנה לעסוק בתחום זה.

ועם זאת, המליץ שרות המבחן על ביטול ההרשעה ועל הטלת צו של"צ.

על פי הלכת כתב שהיא ההלכה המנחה לענין זה הרי שככלל משהוכח מעשה עבירה יש להרשיע את מבצעו.

רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך.

שניים הם המבחנים לענין זה והמה מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטרס הציבורי לא ייפגע מכה קשה בשל אי הרשעתו של הנאשם בדין ואילו המבחן האחר הוא כי עתידו ושיקומו של הנאשם ייפגעו מכה קשה ובלתי מידתית בשל הרשעתו.

בענייננו עסקינן בפעולות שהיה בהן לשבש חקירה ואף לסייע לחשוד במעשה עבירה חמור ביותר להימלט מזירת העבירה ולמלט עצמו מידי השוטרים אשר תרו אחריו.

קשה מאוד לקבל את הטענה כי הנאשמת לא ידעה במדויק מה מותר ומה אסור ואף היתה ב"טראומה", אשר מנעה ממנה לתפקד. לכתחילה הבהיר האח לנאשמת כי המשטרה בעקבותיו ומיד לכשהגיע לדירה, פרש בפניה את מלוא חומרת האירוע ותוצאותיו והם למדו עד מהרה מגלישה באינטרנט כי המנוח נפטר מפצעיו וכי עתה החמירה הבעייה שבעתיים.

הנאשמת אף הוכיחה במעשיה כי היא ידעה היטב מה עליה לעשות והא ראייה כי הזעיקה את הורי הנערים

האחרים על מנת שיקחו את ילדיהם מדירתה, ולאחר מכן כיבסה את בגדי האח על מנת לסייע לו להרחיק עצמו ממעשי העבירה ואף סייעה לו להימלט מביתה.

מעשה מעין זה פוגע בשלטון החוק, באכיפת החוק ובעבודתן של רשויות החוק. מדובר בפגיעה משמעותית ולא במעשה המצוי ברף הנמוך של מעשים מעין אלה.

משכך - אין מקרה זה בא בגדרם של המעשים החריגים ויוצאי הדופן בהם ניתן להימנע, על אף האינטרסים הציבוריים, מהרשעתו של נאשם.

בהיות המבחנים לאי הרשעה מצטברים - די היה בקביעה זו על מנת לדחות את הטענה ואולם למעלה מן הנדרש אציין כי אף בתנאי המבחן השני אין הנאשמת עומדת.

על מנת שתוכח פגיעה בעתידו ובשיקומו של הנאשם, על פגיעה זו להיות עכשווית, ממשית וקונקרטית ואין די בכך שנאשם למד תחום לימודים מסויים וחפץ לעסוק בו בעתיד. עליו להוכיח כי הרשעה תפגע בו באופן ממשי וברור. כזאת לא הוכח בעניינו.

ראה לענין זה את ע"פ 8528/12 צפורה נ. מ"י.

ועוד לענין זה באשר להמלצות שירות המבחן.

שירות המבחן שוקל את שיקוליה של הנאשמת ואת אלה בלבד.

בית המשפט הוא שאמון על מכלול השיקולים, לרבות האינטרסים הציבוריים ועל כן יביא את המלצות שירות המבחן כשיקול בפניו - אך כשיקול אחד במכלול השיקולים.

ראה לענין זה: רע"פ 3058/07 פז נ. מ"י; ע"פ 405/06 חליחל נ. מ"י.

על כן תיוותר הרשעתה של הנאשמת על כנה.

מתחם הענישה שהוצג על ידי התביעה מתאים וראוי.

ציינתי לעיל את פגיעתם של מעשי הנאשמת בערכים המוגנים ובאינטרסים הציבוריים. היה בהם כדי לפגוע בחקירת משטרה המתנהלת אודות מעשה רצח. גם אם סוף דבר לאחר מספר שעות מסרה הנאשמת גירסת אמת והמעורבים בפרשה נעצרו, הרי שיש ליתן לכך אך משקל מסויים לאור מהות המעשים ונסיבותיהם.

נתתי משקל גם להודאתה של הנאשמת ולנטילת האחריות כמו גם להבעת החרטה וכן לנסיבותיה האישיות, כפי שהועלו בתסקיר שירות המבחן וכן לעובדה כי לאחרונה ילדה הנאשמת ילד נוסף והיא אם לשני פעוטות.

אני גוזרת על הנאשמת ארבעה חודשי מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודת שירות במתכונת שהתווה הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 21/6/15.

עוד אני גוזרת על הנאשמת שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל תעבור עבירה כלשהי שעניינה שיבוש הליכי משפט או חקירה.

אני מטילה על הנאשמת קנס בסך 2000 ₪ או 12 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/8/15 והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

הנאשמת תתייצב לתחילת ריצוי עונשה ביום 12/10/15 בשעה 8.00 ביחידה לעבודת שירות במפקדת מחוז דרום בבאר שבע.

מובהר לנאשמת כי עליה לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובכל ביקורות הפתע שייערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות תביא להפסקתן המינהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה ממשית.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ח תמוז תשע"ה, 05 יולי 2015, במעמד הצדדים.

עמוד 6

